

εἶχεν καὶ τὴν ἔννοια τῆς μητρός του καὶ τὸ κυριώτερον πώς ἦτον [ἀγορὰ] /²⁹ τοῦ πατρός του καὶ ἡ μητέραν του δὲν ὕριζεν νὰ τὸ δώσῃ τῆς αὐτῆς Ρουμπίνας ἐπειδὴ καὶ /³⁰ νὰ ἦτον ὄμπλιγάδο εἰς τὸ χρέος καὶ ξεχωριστὰ μᾶς ἐφανέρωσεν ἡ ἄνωθ(εν) Γιαννούλα μία /³¹ μαρτυρία τοῦ σιδρ Ζωρζέττου Σοφιανοῦ καὶ σιδρ Γιακουμάκη Σκούταρη ἡ ὅποια διαλαμβάνει /³² πώς ὁ Φραζέσκ(ος) εἶχεν τὴν ἔννοια τὴν ζωοθροφὴ τῆς μητρός του καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της /³³ εἶχεν τὴν ἔννοιάν της καὶ ξεχωριστὰ λέγει πώς ἐβοήθα καὶ τὴν αὐτὴ 'Ρουμπίνα εἰς τὴν /³⁴ χρείαν της εἰς ἀσπρά καὶ εἰς ἄλλο ὠσάν ἀδελφή. "Ετζι ἔκρινεν καὶ ἀποφάσισεν καὶ θέλει /³⁵ γράψει καὶ ὑποκάτωθεν καὶ θέλει βάλει καὶ τὴν βούλαν του ὁ ἄνωθ(εν) 'Αγᾶς.— /³⁶ Λεονῆς Μοσκονᾶς ἐπίτροπος καὶ κριτής βεβαιώνω.—

/³⁷ Περάκης Φόσκουλος καντζηλλιέρης.—

127

ΓΑΚ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1720 'Ιανουαρίου 10

Διεκδίκηση ἀκινήτου

1720 'Ιουναρίου -10- Μύκον(ος)

/² Τὴν σήμερον ὁ πολλὰ ἔκλαμπρ(ος) ἀφέν|της| ἐπίτροπος καὶ κριτής τῆς νήσου Μυκόνου /³ ὁ κάτωθεν γεγραμμέν(ος) ἔρχόμεν(ος) εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορ(ᾶς) γενομένης ἀνάμε/⁴σα ἀπὸ τὸ ἕνα μέρ(ος) ὁ 'Αντωνέλ(ος) Σκαρδονᾶς καὶ ἀπὸ τὸ ἔτερον μέρ(ος) ὁ Πέτρ(ος) Καναπκᾶς /⁵. 'Αφορμὴ διὰ ἕνα σπιτότοπον ὃποῦ ὁ ἄνωθ(εν) Πέτρ(ος) εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὴν καλογρηὴ /⁶ Φιλοθέη καθὼς τὸ στρουμέντο του φαίνεται γραμμένο στοὺς 1697 Αὔγούστου 29, /⁷ τὸν ὃποῖον σπιτότοπον πρετεντέρει ὁ ἄνωθ(εν) 'Αντωνέλ(ος) πώς ἡ αὐτὴ καλογρηὴ /⁸ τὸν ἔδωσεν τῆς μητρός του διὰ πουρχὶ καθὼς καὶ ἄλλα πράματα τῆς ἔδωσε, /⁹ ὡς φαίνεται στὸ προκοσύμφωνόν της, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρ(ος) ἀποκρίνεται ὁ ἄνωθ(εν) /¹⁰ Πέτρ(ος) πώς αὐτὸν τὸν τόπον ἡ ἄνωθ(εν) καλογρηὴ δὲν τῆς τὸν ἔδωσεν. Διὰ /¹¹ τοῦτο διὰ φῶς τῆς δικαιοσύνης ἐπρεζεντάραν τὸ προκοσύμφωνον τῆς μη/¹²τρὸς τοῦ ἄνωθ(εν) 'Αντωνέλου γραμμένο στοὺς 1687, στὸ ὃποῖο φαίνεται πώς /¹³ τὸν αὐτὸν σπιτότοπον δὲν τῆς τὸν ἔδωσεν. Διὰ τοῦτο μὴν κάνοντ(ας) /¹⁴ καλὰ ἀναμεσόν τ(ως) ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη παρὸν καὶ τὰ δύο /¹⁵ μέρη καὶ ἐμίλησαν πᾶσαν τ(ως) δικαίωμα καὶ ἡ ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ /¹⁶ μὲ μεγάλην στόχασιν γροικῶντ(ας) τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ στο/¹⁷χαζόμεν(ος) τὸ ἄνωθ(εν) προκοσύμφωνον κρίνει καὶ ἀποφασίζει ὅτι ὁ ἄνωθ(εν) σπιτό/¹⁸τοπ(ος) μὲ τὸν ἀέρα νὰ εἴναι τοῦ ἄνωθ(εν) Πέτρου καθὼς τὸν ἀγόρασεν καὶ /¹⁹ ὁ ἄνωθ(εν) 'Αντωνέλ(ος)

νὰ μὴν ἔχῃ πλέον νὰ ζητᾷ τίποτας, ἐπειδὴ καὶ δὲν /²⁰ ἔχει κανένας δίκαιον καὶ τὰ
ἔξῆς. "Ετζι ἔκρινεν καὶ ἀποφάσισεν καὶ θέλει γρά/²¹ψει καὶ ὑποκάτωθεν.—

/²² Λεονῆς Μοσκονᾶς ἐπίτροπος καὶ κριτής βεβαιώνω.—

/²³ Περάκης Φώσκουλος καντζηλλιέρης.—

128

ΓΑΚ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1720 Ιανουαρίου 20

*Απαίτηση ἀπὸ δάνειο

1720 Γεναρίου - 20- Μύκονος

/² Τῇ σήμερο ὁ πολλὰ ἔκλαμπρος ἀφέντης ὁ κάτωθεν γεγρα/³μμένος ἐπίτροπος
καὶ κριτής τῆς νήσου Μυκόνου ἐρχόμε/⁴νος εἰς τὴν ἀκρόασι τῆς διαφορᾶς γενομένης
ἀνάμε/⁵σα εἰς τὸ πα(πᾶ) Νικόλα Γρυπάρη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ /⁶καλόγερος
Μακάριος Καλλίαρχος. Ἀφορμὴ διὰ ὀκτώμιση /⁷ γρόσα ὅπου ὁ ἀνωθ(εν) πα(πᾶς)
πρεντετέρει ἀπὸ τὸ ἀνωθ(εν) καλό/⁸γερο λέγοντας πώς τοῦ τὰ χρουστεῖ. Ἀπὸ δὲ
τὸ ἄλλο μέρος ἀ/⁹ποκρένεται ὁ ἀνωθ(εν) καλόγερος πώς δὲν εἶναι ἔσι ή ἀλήθεια
/¹⁰ καὶ πώς ἐκεῖνος δὲν χρουστεῖ τοῦ ἀνωθ(εν) πα(πᾶ) τίποτες, ὅμους /¹¹ διὰ νὰ
λείπου οἱ ὅρκοι ἐπειδὴ καὶ οἱ δύο νὰ εἶναι ιερω/¹²μένοι προσώπατα ἐ[[κρ]]γερέψαμε
τοῦ ἀνωθ(εν) πα(πᾶ) νὰ /¹³ μᾶς φέρῃ μάρτυρας καὶ εἰς τοῦτο μᾶς ἥφερε τὸ μπνευ-
/¹⁴ματικὸ τὸ Λούρα καὶ τὸν ἔξετάξαμε εἰς τὴν ιερω/¹⁵σύνη του νὰ πῇ τὴν ἀλήθεια
καὶ εἰς τοῦτο μᾶς εἴπε πώς /¹⁶ ὁ ἀνωθ(εν) καλόγερος ἥταν ἀστενὴς καὶ τὸν ἔκραξαν
νὰ ξομο/¹⁷λογηθῇ καὶ ἐτότες ἀπ' ὅτες τὸν ἔξωμολόγησε ἥρθε /¹⁸ ὁ ἀνωθ(εν) πα(πᾶς)
καὶ εἴπε τοῦ ἀνωθ(εν) καλογέρου διὰ τὰ ὀκτώμι/¹⁹ση γρόσα πώς τοῦ τὰ χρουστεῖ
καὶ ἐβάλασι με μάρτυρα /²⁰ τόσο τὸ ἔνα μέρος ώσταν καὶ τὸ ἄλλο καὶ ἐγροίκησά το /²¹
ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ καλογέρου πώς τὰ χρουστεῖ τοῦ ἀνωθ(εν) παπ(ᾶ) καὶ /²² ἐπειδὴ
καὶ νὰ γροικήσωμε τοὺς διαφορὲς καὶ τὴν ἀνωθεν /²³ μαρτυρία, κρίνω καὶ ἀποφα-
σίζω νὰ μπορῇ νὰ πγιά/²⁴νῃ ὁ ἀνωθ(εν) πα(πᾶς) τὸ πρᾶμα τοῦ καλογέρου νὰ πλε-
ρώνε/²⁵ται τὰ ὀκτώμιση γρόσα. "Εσι ἔκρινα καὶ ἐποφά/²⁶σισα καὶ θέλω ὑπογράψω
καὶ κάτωθεν.—

/²⁷ Λεονῆς Μοσκονᾶς ἐπίτροπος καὶ κριτής βεβαιώνω.—

